

Càntut

Cançons de tradició oral

Els tres segadors

Marcel Pagès i Rustey, L'Escala

1.N'han bai - xat tres se - ga - dors de la part de la mun - ta - nya, n'han vin - gut a baix al
gut a baix al pla per se - gar u - na quin - ze - na - da; l'un en por - ta la fauç
6 por - ta la fauç d'or, l'al - tre la'n por - ta de pla - ta i el més pe - ti - tet de

pla per se - gar u - na quin - ze - na - da. Se - ga - me - la ar - ran! Se - ga - me - la ar
d'or, l'al - tre la'n por - ta de pla - ta.
10 tots al cap la'n por - ta dau - ra - da.

ran, tres pambes en - lai - re, se ga - me - la ar - ran!

2.N'han vin -
3.L'un en

Se n'ha aturat a pixar aquí amb una cantonada.
Una senyora l'ha vist, n'ha quedat enamorada;
l'han enviat a buscar per una de les criades.
-Déu lo guard, lo segador, la mestressa ous demana.
-Digueu-li que ja n'hi a(n)iré a les quatre de la tarda.
Quan les quatre van tocar, el segador en puja l'escala.
-Déu la guard, la dolça amor, què és lo que vostè em demana?
-Segador, bon segador, em segarà un camp de civada.
-La civada li segaré si el tractes m'hi agraden.
-La civada no és al pla ni tampoc a la muntanya.
n'és a sota el davantal, la camisa me l'amaga.
-Segador, el bon segador, quantes n'heu desponcellades?
-Trenta-vuit o trenta-nou, coranta la que faig ara,
i atres tantes ne faré, si el lligador no me s'espalla.